

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERTATE

se primesc în biroul administrației (stradă Poplăcii nr. 15).

Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

De Anul-Nou.

Sîntem earăși la încheierea unui an și la începutul unui An-Nou, care dela Nașterea Mântuitorului lumii este al 1901-lea.

Anul-Nou este cel mai însemnat hotar al vremii și e bine, dacă la un astfel de termin ne tragem seama ce am făcut, ce am lucrat în decurs de 365 zile trecute; că oare munca noastră, ca popor, bine a fost îndreptată și bine dusă înainte; că oare făcut-am greșeli în trecut și earăși cum se lucrăm mai departe și ce nădejdi avem pe viitor.

Eată tot atâtea lucruri, de cari trebuie să ne dăm seamă!

Anul trecut, ca și în alți ani, avut-am și nevoi, și pedeci ni-s-au pus, dar' peste tot luând lucrurile, anul 1900 din care eșim n'a fost tocmai dintre cele rele. E hotărît, că pe unele terene am făcut înaintări frumoase, întărindu-ne puterile cu deosebire în privința economică.

Însoțirile noastre culturale, cele mai multe au lucrat cu zel, țintind la deșteptarea poporului nostru și la ridicarea stării noastre culturale. Între altele amintim aci cele două mari însoțiri ale noastre »Asociațiunea« și »Societatea pentru teatru«, ale căror adunări au fost adevărate sărbători naționale.

Tot asemenea am făcut înaintări pe terenul agriculturii, a negoțului și meseriilor. Însoțirile noastre de agricultură — durere, că avem numai două — 'și-au făcut și anul trecut datorința lucrând cu mare dragoste de neam pen-

tru propășirea noastră economică, aranjând expoziții, ținând adunări, întemeiind tovărășii agricole etc.

În privința *neguțătorească*, la unele din însoțirile noastre mai mari nu le-a mers tocmai bine, dar' cu toate acestea s'a mai alcătuit încă una nouă (în Pri-lipet), ear' bănci nouă s'au făcut mai multe, precum și *magazine de bucate*, *însoțiri de cumpătare* etc., cari toate sînt de mare folos.

Cu meseriile asemenea nu am stat mai rău, ca în anii trecuți. Aci credem, că e bine să amintim și lucrarea ce a făcut-o »Foaia Poporului« prin publicarea meseriașilor și neguțătorilor noștri, lucrare, care se va continua în anul acesta.

Mai amintim apoi, că anul trecut s'au făcut multe dărări pe la biserici și școale și câteva fundații mai mari, etc.

În afară de patria noastră s'au dat lupte și sărbări, cu deosebire în Paris, unde numele românesc a strălucit și Românii au fost lăudați, pe când în țeară la noi în privința politică a fost liniște peste tot.

Eată așa a fost pe scurt mersul vieții noastre în anul trecut.

Întrînd în anul nou, avem să mergem mai departe cu stăruință, înainte și tot înainte. De pedeci și greutăți vom da și în viitor, dar' aceste nici se nu ne descurajeze, nici se ne oprească locului. Voință tare, iubire de neam, muncă stăruitoare, — eată unele din armele, cu cari trebuie să ne armăm și atunci ni se vor împlini și nădejdiile, ca neamul nostru înainte să dea și de bine să dea.

În nădejdea, că munca și străduința pentru înaintare nu ne va lipsi în anul ce am intrat, dorim tuturor

An-Nou fericit!

Foi noue. A apărut în Orăștie o nouă foaie politică săptămînală, cu titlul: »*Activitatea*«. Redactor e dl *Laurian Bercian*, editor și proprietar dl *Dr. Aurel Muntean*, adv. Noua foaie e pentru părăsirea rezistenței pasive și pentru intrarea noastră în parlament. Redacția se declară de aderentă a programului național, afară de punctul prim al programului, referitor la autonomia Transilvaniei, pe care îl declară de ideal și neîndestulitor.

»Dacă voim — se zice în primar-ticol — dar' să susținem un punct ideal în programul nostru național, acela să se referească la o autonomie pentru întreg teritoriul locuit în preponderanță de Români«.

În *Lugoj* asemenea va apăre la Anul-Nou o nouă foaie, în editura dlui *Dr. Valeriu Branicea*, din încredințarea mai multor aderenti ai partidului național. Foaia va apăre de două-ori pe săptămîna și va sta strict pe baza programului național dela 1881.

Simplificarea administrației. În chestia simplificării administrației guvernul s'a adresat la oficiile principale administrative, ca să-și dea părerea. Răspunsurile au sosit din toate comitatele și materialul acum se prelucră, așa că încă în sesiunea actuală se va prezenta proiectul de lege despre simplificarea administrației.

FOITA.

Legenda lunilor

Ianuarie și Februarie.

Ianuarie și Februarie sînt lunile cele mai tinere dintre cele douăsprezece ale anului și cu toate acestea sînt puse una după alta în fruntea lui.

La Romanii cei dintîiu anul era alcătuit după sistemul decadic, numai din zece luni. Începutul se făcea cu Martie și încheierea cu Decemvrie.

Numa Pompiliu, un rege dintre cei mai vechi ai Romanilor, a observat că împărțirea aceasta a anului numai în zece luni nu se potrivește de loc cu cursul vremii, adevă că după un răstimp de câțiva ani lunile veniau tocmai întors față cu anotimpurile anului. D. e. lunile, care erau să vină în miezul iernii, cădeau prin miezul verii, cele de

primăvara cădeau toamna și cele de toamna primăvara, tot astfel și sărbătorile de peste an. Astfel Numa Pompiliu a întocmit anul din douăsprezece luni, mai adăogînd lunile *Ianuarie* și *Februarie*. El nu le-a pus în fruntea anului, cum sînt acum la noi, ci în coada lui. Astfel *Ianuarie* era a unsprezecea și *Februarie* a douăsprezecea lună.

Luna a unsprezecea a numit-o *Ianuarie* după numele celui mai vechiu domnitor-zeu al Italiei, *Ianus*. În onoarea acestuia se țineau la 1 *Ianuarie* sărbări mari numite *Januale*, cari erau împreunate și cu jocuri și alte petreceri felurite. O seamă dintre aceste obiceiuri au ajuns până la noi și se întîmplă atît în preseara Anului-Nou, cît și în ziua întăiu, d. e. plugușorul, sorcova ș. a.

La 1 *Ianuarie* oamenii se îmbrăcau în hainele cele mai frumoase de sărbătoare și se duceau la capitoliu în frunte cu consuli, ca să aducă după

obiceiul lor jertfe marelui zeu *Joie*. După aceea se oferea lui *Ianus*: curmale, smochine, miere și un fel de prăjituri făcute din făină nouă *) cu sare, cu tămăie și cu vin. Aceste daruri încă se numiau »*januale*«.

A douăsprezecea lună: *Februarie* a fost închinată zeului mărilor, *Neptun*, din pricină, că mai ales în luna aceea ploile erau foarte multe în Italia. Dar' Numa Pompiliu cu toate-că a închinat luna aceasta zeului *Neptun*, tuteși nu a numit-o după numele lui, ci 'i-a dat numele de *Februarie*, care cuvînt înseamnă: curățire, purificare, pentru-că ploile din *Februarie* curăță pămîntul de toate murdăriile de peste iarnă.

La începutul acestei luni, în decurs de opt zile (1—8) încă se țineau niște sărbări publice, pe cari Romanii le nu-

*) De aci obiceiul la poporul nostru de a face *colindeții* (colăcei, cari se dau la colindători) din făină proaspătă, adevă măcinată de curînd din grâu din anul acesta.

Din comitate. În adunarea de toamnă a comitetului permanent din Bistrița se votaseră 400 coroane pentru purtarea protocoalelor și în limba română și nemțească. În ședința din 16 Decembrie 1900 comitele-suprem a comunicat, că ministrul a aprobat această sumă, ceea-ce de altminterlea e numai conform legii de naționalități, care lămurit dispune, că în comitatele locuite de Români limbă protocolară e și cea română.

Ministrii ungari la Viena. Alaltăieri au sosit la Viena ministrii Széll, Darányi și Hegedüs pentru a prezenta Arhiducilor felicitările de Anul Nou. Cu acest prilej ministrii vor a se informa asupra situației din Austria și a confera cu unii membri ai cabinetului Körber asupra unor chestii politice pendente.

Széll a conferat ieri timp mai lung cu ministrul comun de externe Goluchowski, ear' azi e să fie primit în audiență privată la Maiestatea Sa.

Din Anglia.

Din cercurile curții engleze s'a răspândit știrea, că pe lângă regina Victoria e de lipsă să se institue o regentă. Causa e vîrsta înaintată a reginei. În cercurile intime ale curții se știe, că regina Victoria din cauza bătrâneței nu mai poate să corăspundă grelei misiuni ce o are. În chestii politice adese-ori nu e în stare să se orienteze îndestul. Regina se pregătește a merge în vilegiatură pe Riviera. Cercurile normative vor a folosi timpul absenței reginei, ca să institue regentă. Se afirmă, că regentul va fi prințul de Wales.

Chestia fiumană.

Chestia orașului Fiume, adusă în încurcălu cu deosebire prin volnicile lui Bánffy, le face mult necaz guvernăm-

miau „Februale”. Ele se țineau întru pomenirea morților. Ca semn de jale fruntașii (magistrații) purtau toge albe (fără purpură) ca și particularii, ear' căsătorile în decursul acestei zile erau oprite.

În 15 Februarie se țineau alte sărbări mari în onoarea lui Romul și Rem, întemeietorii Romei. Aceste sărbări se numiau „Lupercale”, în amintirea lupoaicei, care i-a nutrit pe amândoi pe țărmurii Tibrului, când au fost mici.

În luna aceasta vorbesc fetele mai puțin, ginerii se ceartă cu soacrele mai puțin și lupii mănă mai puțin oi.

Brasov, 27 Decembrie 1900.

I. Darlu.

ților nostri. Un corespondent al ziarului „Magyarország” a raportat zilele acestea, că reprezentanța din Fiume va fi aleasă pe la sfîrșitul lunei curente. O depeșă de ieri însă anunță, că pentru Fiume e în pregătire o surprindere. Prim-ministrul Széll a adecă a instituit, sub preșidenția guvernului Gál Tibor, o comisiune, cu însărcinarea de a studia toate ordinațiunile și dispozițiile, referitoare la dreptul autonom al orașului Fiume. Comisiunea va ave apoi să compună un nou statut al Fiumei. Pe baza acestui statut se va forma o lege specială fumană, prin care ar fi să se pună capăt odată pentru totdeauna conflictelor dintre guvernul ungureasc și Fiume.

Comisiunea își va termina lucrarea prin luna Februarie și din cauza aceasta — cum se anunță tot în aceeași telegramă — se vor amîna până atunci și alegerile de membri ai reprezentanței.

După un veac.

Poporul român intră cu ziua de azi nu numai într'un nou an, ci și într'un nou veac. La pragul lui e bine să ne aruncăm privirile asupra veacului trecut, ca întărindu-ne sufletele cu reamintirea faptelor mărete și vîzînd cele-ce nu ne-au pricinuit bine, dreaptă și tare luptă să luptăm, pentru de a ajunge ținta dorită de al nostru neam.

1800! Un popor de iobagi muncind pentru cîteva mii de trântori, ca aceștia să se resfețe din sudoarea lor. În Transilvania și Ungaria, ca și în țările române străinii sînt stăpînitorii averii lor, muncii lor, Singura mîngăiere biserica, și aceea batjocorită și huiduită, căci era românească. Lumina școlii abia licăria în Blaj, căci institutele de învățămînt înființate sub Șincai își perduseră aproape toate urma. În România școlile grecești, în cari venetici de peste Dunăre își băteau joc de tot ce e românesc, fără durere pentru pămîntul ce-i hrănea, pe care lasă să-l răpească fără împotrivire vecinul dela mează-noapte.

Românul era însă numai ingenunchiat și nu zdrobit. În suflet cu icoana

mucenicilor zdrobiți pe roată la Alba-Iulia, nu își perde nădejdea în dobîndirea libertății, așa că mîntuitorul an 1848 îl află pregătit pentru de a întreprinde lupta pentru ea. Cu șiroaie de sînge, cu perderi de averi își câștigă poporul nostru dreptul de luptă și jumătatea a doua a veacului ne arată, că numai lanțurile încărcate pe trupul lui l-au împedecat de a se dovedi ca popor dornic de cultură.

Biserica română răsufală mai liber. Marii arhieri Andrei Șaguna și Alexandru Sterca Șuluțiu dobîndesc înființarea metropoliilor din Sibiu și Blaj Preoțimea, apărătoarea limbii și obiceiurilor noastre, are prilej de a se pregăti în seminarii, cari le dau cultura cerută de pozițiunea ei. Șaguna, care avea să facă totul din nou, înzestrează arhidieceasa cu seminarul din Sibiu, urmat în aceasta de cîialții arhieri. El dă bisericii greco-orientale statutul organic, minunata lege, care permite fiecărui fiu al bisericii să iee parte la afacerile ei în mod hotărîtor.

Națiunea își formează în veacul acesta o nouă armată: a învățătorilor. Pretutindeni poporul lacom de lumină deschide școlile, la sate și la orașe, școlile elementare și, cu toate greutățile materiale, chiar și gimnasii, ca cele din Brașov, Brad, Beiuș, Năsăud. Resultatele acestor școlile se vîd în curînd. Preoțimea cultă, învățători muncitori, cărturari cu școlile înalte la orașe, țărani rîvnitori de carte, cari nu se mai mulțumesc numai cu cele învățate în școala satului, ci cetesc foile noastre și spriginesc cu rîvnă înființarea de biblioteci populare. Se înființează reuniuni culturale, în fruntea cărora merge „Asociațiunea transilvană” din Sibiu.

Pornirea aceasta spre cultură se arată și pe alte terene. De unde mai nainte Românul era legat de glie și nu putea să se îndeletnicească cu altă muncă afară de plugărie, veacul acum trecut ne dă și comercianți și meseriași români, cari vor împedeca tot mai mult scurgerea banilor nostri în buzunarele străinului. O cunună frumoasă de bănci românești ne dă puțința de a depune prisosul muncii noastre și de a ne ajuta la vreme de nevoie tot cu ai nostri.

DOINE.

Cîntecul lui Ioan Tunsu.

Veste-n țeară a ajuns,
De-un haiduc ce-i zice Tunsu,
Care-n codru a eșit,
Cu doisprăzece 'ntovărășit,
Tot voinici aleși panduri,
Cu ghebe și cu poturi,
Tot în găitani cusături.
Ei iau miei dela ciobani,
Fără plată, fără bani;
Și păzesc pe la strimtori,
Să despoale negustori,
Să ia tot la gîlbiori,
Că sînt la purtat ușori.
Unde nici nu te gîndești,
Cu el în cale te 'ntâlnești.
Și te 'ntreabă binisor,
Cu cuvînt blînd, blîndisor:
— De unde ești mai flăcăias?
Din ce sat, din ce oraș?
Luat-ai de drum rêvas.

Să nu pătîmești cevaș?...
Ești Român, sau Grecoteiu?
Ai palaturi sau bordeiu?
Dacă ești neaș Român
Cată-ți, voinice, de drum;
Ear' de ești vre-un venetic,
Mai stăi să vorbim un pic:
Birul la cine 'ți-l dai?
Și parale multe ai?
Spune-mi, mîi voinice, drept
Te jur cu pistolu-n piept:
De ai bani mai multiceii,
Dă jumătate din ei;
Căci dacă oi mai trăi,
Într'una 'ți-oi plăti;...
Ear' dacă oi muri eu,
'Ți-o plăti și Dumnezeu!

Cîntecul lui Dragoș.

Frunzuliță ș-o cicoare,
Pe cel deal, pe ceea vale,
Vine Dragoș goana mare
Pe-un căluț negru călare,

Succesele dobândite pe terenul cultural și economic au fost în bună parte și rezultatul luptelor politice. Punctul falnic al veacului trecut a fost 1848. O pleiadă de bărbați aprinși de dragoste pentru poporul lor, ca Avram Iancu, Axente, Andrei Șaguna, Alexandru Sterca Șuluțiu, Barițiu, Buteanu, Murășanu ș. a. ne a dat veacul trecut, cari ajutați de mulți alții și de poporul, ce cu atâta drag îi urma, au reușit să sfărîme lanțurile, cari de veacuri îndelungate ne încătușară. Mari jertfe s'au cerut pentru luptele acestea, nu numai în 1848, dar' și aproape de pragul veacului, și se vor mai cere și de aici înainte. Isbânda însă va fi a noastră, și asta ne-o garantează acei bărbați, cari în frunte cu veneratul nostru president nu numai că n'au pregetat și nu pregetă a-și pune toate puterile lor pentru a duce la bun sfârșit lupta, dar' au fost ori-când gata a popula temnițele ungurești pentru a dovedi dreptatea cauzei.

În ce privește pe frații nostri din celelalte țări, numai mulțumitori putem fi prevedinței divine pentru cele ce au dobândit și ei. Moldova și Muntenia s'au unit, formând sub conducerea înțeleptului căpitan dela Plevna un regat tare în lăuntru și respectat în afară. Frații din Macedonia, ajutați de cei din România, s'au redeșteptat, și astăzi plaiurile și văile Macedoniei sunt presărate cu școale românești. Românii din Bucovina luptă cu bărbăție contra străinismului cutropitor, numai Bășărăbenii gem adânc sub loviturile cnutului muscălesc.

Dându-ne bine seamă de schimbarea cea mare, ce s'a produs în viața poporului nostru în veacul trecut, putem fi mândri de cele ce am făcut până acum. Această mândrie însă se fie izvorul unei străduințe și mai mari întru desvoltarea noastră pe toate terenele, căci numai așa vom fi siguri de rezultatele dobândite cu atâta muncă, cu atâtea jertfe și numai așa vom fi siguri, că vom ajunge în sfârșit ținta dorită.

Veac nou fericit!

DIN LUME.

Burii luptă înainte.

Brațul de oțel și lupta îndărătnică a iubiților Buri au îndemnat și pe vecinii lor de acolo supuși tot Angliei, pe Olanzi, pe Africanderi, ca să se răscoale în contra asupritorului comun. Până acum la vre-o 17.000 de Olanzi au dat mâna cu oștile Burilor. De aceea guvernul englez a mai trimis alte trupe de soldați în Africa și totdeauna a luat cele mai aspre măsuri, ca să împedecă pe Olanzi de a se mai răscula.

Zilnic ne vin vești despre lupte mai mari și mai mici și mai totdeauna Burii au eșit biruitori. Cea mai înfricoșată pierdere a Englezilor a fost la *Frazburg*. Aici generalul Botha a zdrobit aproape jumătate din oștirea engleză, restul 'i-a pus pe fugă și pe 300 de inși 'i-a prins dimpreună cu tunurile și carere lor.

Atâta vârsare de sânge, atâtea pierderi cumplite au întristat mult pe regina Angliei, *Victoria*, și e vorba, că din cauza bătrânețelor și din cauză că de un timp încoace e și bolnăvicioasă — se se retragă dela domnie și se-și pue regent în loc.

De altă parte, între Englezi au început mai mulți să gândească serios, cum s'ar pute odată pune capăt acestui războiu costisitor și rușinos. Unii au propus, să se de Burilor baremi atâtea libertate, ca treburile lor din lăuntru să 'și-le conducă ei înșiși după legile lor, formând astfel un nou stat sub ocărmuirea Angliei.

Dintre străini până acum tot numai frații nostri Francezi și Spanioli au făcut câte ceva pentru ajutorarea Burilor. Din Madrid vine chiar vestea, că în dieta spaniolă s'a făcut propunerea, ca *Spania* să facă începutul pentru alegerea unui juriu al marilor puteri, care să judece între Englezi și Buri.

Tot nu-i pace în China.

Când se zicem Doamne-ajută și telegraful ne imbulzia cu știri, că puterile s'au împăcat cu China, deodată ne pomenirăm, că șiretul guvern chinez

umblă earăși să incurce itele ca să se mai amîne sfârșitul războiului, doară doară până atunci se va băga zizanie între puteri, din care numai China ar pute trage câștig. Anume s'a sculat un prinț chinezesc, *Cian-Ci-Ciung*, și la dorința lui împăratul *Kuang-Su* a dat o poruncă către cei 2 prinți chinezi, cari sunt însărcinați cu facerea păcii, ca să nu subscrie încă învoiala de pace făcută odată, până-ce nu s'or mai îndrepta unele puncte din acea învoială.

Peste tot lucrurile în China sunt incurcate și tainice. Mai mult bate la ochi vicleșugul muscălesc. Trupele rusești adevă s'au întors din China acasă. Țarul le-a lăudat foarte mult. Dar' după o săptămână alte vre-o 40.000 de Muscali au plecat spre răsărit. Ce caută atâtea oaste (căci acum sunt 170.000) rusească în Orient? Ni-o explică aceasta o altă știre, care zice, că Rusia a făcut învoială pe sub ascuns cu China și în urmă și cu Șahul Persiei. Rusia se pregătește la mari lucruri în Asia.

SCRISORI.

În atențiunea învățătorilor din tractul Agnitei.

Stimați colegi!

Cu o ocaziune ne-am fost înțeles o seamă dintre frații în Christos și suferințe, colegi de pe valea Hărtibaciului, — ear' celor ce nu știu, prin aceasta li-se aduce la cunoștință, — că în decursul lunii Ianuarie 1901, adevă cu începutul secolului, am proiectat a se ține o ședință literară, la care să participe cu trup și suflet corpul învățătoresc întreg din acest tract protopresbiteral.

Ca această călătorie însă, să fie împreună cu puține, sau chiar fără spese și mai cu înlesnire, am vorbit în cauză cu Prea Onor. Domn adm. protopopesc N. Moldovan — dare-ar Dumnezeu, să-l vedem odată și protopop; — căci: n'avem puteri și chip de-acum!.. ca convenirea, respective ședința noastră lite-

Cu cămașa albă-floare,
Spălată de-o fată mare.
Colo-n deal la Țigănești
Pe poteca spre Cosmești
Vesel Dragoș că-mi trecea
Și potera-l urmărea.
Eară Dragoș ce-mi făcea?
Un ocol în jur chitea,
În pădure că intra,
Pe potecă c'apuca,
Pe poteca cea mai strimță
Pe unde-i pădurea măruntă;
Pe poteca cea aleasă
Pe unde-i pădurea deasă.
Înainte că mergea
Ear' potira-l ajungea,
Poterașul că-i zicea:
— Te dai, Dragoș, tu 'mpușcat,
Sau te dai tu ori legat?
Ear' Dragoș cum auzia,
Ochii-n cap îi scăpăra,
Brațul drept îi fulgera,
Armele că-și încărea,
Pistoalele-și slobozia,

Zece la pământ curma.
Poterașul se 'ngrija,
Potera că-și aduna
După Dragoș se lua
Și earăși îl ajungea
Și din gură astfel grăia:
— Te dai, Dragoș, tu 'mpușcat,
Sau te dai tu ori legat?
Ear' Dragoș în zări fugea,
Și din gură răspundea:
— Ba nu m'oi da 'mpușcat,
Nici m'oi da de viu legat.
Nu-s babă cu cârpa-n cap,
Ci-s Dragoș cu comănac.
Și-atunci Dragoș ce-mi făcea?
În pădure că intra,
În desis se afunda
Nevăzut că se făcea;
Ear' potera că-l perdea,
Prin pădure rătăcea,
Și în urmă rămânea.
Eară Dragoș cel viteaz,
Cu bujori în obraz,
La lumină că eșia,

Și roibul își priponia
De țarușul de argint
Virit în negru pământ.
Ear' el cum se odihnia,
Într'o mână se lăsa
Și începea a cânta,
Văile de răsuna,
Codrul se cutremura,
Ș'un dulce freamăt scotea.
Dușmanii se spăria
Și-n grabă se 'mprăștia
Pe sub stânci de s'ascundea.
Apele din curs stătea,
Și păsările-asculta
La cântul Dragoșului,
Împăratul codrului!

CUGETARE.

Pasul vremii e de trei feluri: încet și fără veste vine viitorul, ca fulgerul dispare prezentul și vecinic pe loc stă trecutul. De aceea așteaptă totdeauna pregătit viitorul, folosește iute prezentul și te ferește de fapte rele, căci fiind odată ale trecutului nu se mai îndreaptă.

rară, să se țină în aceeași zi cu conferența preoțească. E vorba de o convenire socială română în toată puterea cuvântului.

Deci în scopul de a pute avea și noi o ordine în acea zi înălțătoare de suflete, rog și pe această cale a se însinua la subscrisul acei domni colegi, cari ar dori a se produce la proiectata noastră sedință literară cu vre-o disertațiune, declamare sau cu ori-ce altă lucrare, care cade în competența noastră, specificându-se titula, ce o are sau care se va da aceleia.

Până în prezent numai dl inv. din Bârgăuș I. Muntean și subscrisul sîntem angajați cu câte o »disertațiune«.

În scopul de a se pute compune și publica mai de timpuriu programa, rămân în speranța și convingerea, că vom avea în curînd mulți concurenți.

Agnita, la 27 Decemvrie 1900.

Ioan Raicu,
învăț.

Primirea unui preot.

Șoroștin, 30 Decemvrie.

Multe și frumoase lucruri se pot ceti în prețuita »Foaia Poporului«, publicate din diferite părți ale patriei noastre, singur din comuna noastră Șoroștin nu se aude nimic, ca-și-cînd nu ar exista, deci mă rog a da loc următoarelor:

Comuna noastră Șoroștin se află în marginea comitatului Albei-de-jos, protopopiatul Blajului, locuită de Români și Sași, majoritatea Români, cu pămînturi destul de roditoare și oameni sîrguitori, dar' durere, că pe mîntuirea sufletului puțin preț pun, de oarece sf. maică biserică s'a început a edifica acum vre-o 26 ani și și acum te bate vîntul într'insa ca și afară.

Școală avem destul de corîspunzătoare, mulțumită tatălui ceresc și superiorilor nostri că ne-au învrednicit cu un învățător harnic care își cunoaște chemarea sa.

Sperăm că și maica biserică în curînd o vom vedea isprăvită și înfrumusețată cum se cuvine casei lui D-zeu, avînd în fruntea noastră un preot tînr, pe care acum de curînd l-am primit în mijlocul nostru, ca pe un părinte sufleteș, cu brațele deschise.

La sfatul învățătorului nostru ca să arătăm că nu numai conlocuitorii nostri Sași își știu primii pe preoții lor, în 9 Decemvrie a. c. cu trei trăsuri, două caré cu câte patru boi ne-am dus până la comuna vecină Țapu, unde a fost sosit onoratul domn preot Valeriu Maior. Acolo învățătorul nostru în fruntea mai multor poporeni l-a primit cu cuvinte scurte, dar' potrivite.

Dela Țapu am plecat cu toții spre comuna noastră.

Sosind între hotare ne-a întîmpinat junii comunei noastre călări, cu prapori în mîni, îmbrăcați în haine de sîrbătoare, și prin o vorbire scurtă ținută de junele Mihailă Suciu am fost bine primiți și așa cu călărașii nostri în frunte am sosit la marginea comunei, unde am fost de nou întîmpinați prin o vorbire frumoasă din partea învățătorului și de o mulțime de popor de ambe sexele.

La mijlocul comunei ne-a întîmpinat musica săsească petrecîndu-ne până la casa parochială.

Mai marea noastră mirare a fost, că în lungul stradei din capul satului până la locuința preotului am trecut pe sub 17 cercuri de triumf care de care mai împodobit cu tot felul de țesături, între sunetul campanelor. La poarta curții parochiale era un arc de triumf împodobit cu verdeață și mai multe cununi cu inscripțiunea de »Bine ați venit«. În curte ne-au primit copiii de școală cu cîntarea poesiei »Momente dulci de dulci plăceri« și două fete în vestminte de sîrbătoare cu câte un buchet de flori naturale, predându-le onoratei doamne preotese ca semn de supunere și recunoștință.

Sosind în curtea parochială, dl Maior a ținut o vorbire frumoasă mulțumind lui Dumnezeu, că a sosit în pace, și poporului pentru primirea cea strălucită ce i-a făcut.

După ameză s'a dat un banchet din partea alor mai mulți poporeni în onoarea noului preot, luînd parte la banchet și dl preot Dancu din Țapu, Victor Maior, fratele dlui Valeriu Maior, mult onor. doamnă soția dlui Dancu, dl preot luteran și musica Sașilor.

În decursul banchetului s'au ținut mai multe toaste.

Meritul acestei primiri frumoase este mai mult al învățătorului nostru Teodor Țiglaru, care este un om sîrguitor în toată privința. De doi ani se obosește la noi ca învățător, în care restimp neavînd în școală recuisitele necesare pentru învățămînt, a colindat cu crai, pe cari i-a pregătit dintre băieții de școală și din venitul dobîndit a cumpărat mapa Ungariei în preț de 5 fl. 75 cr. (11 cor. 50 bani), ear' în vara anului c., 5 Aug., făcîndu-se petrecere în curtea școlii, din venitul curat a cumpărat tabele parietale de cetit în preț de 2 fl. 40 cr. (4 cor. 80 bani). Acum și-a propus ca în înțelegere cu dl preot să întemeieze și o bibliotecă poporală pentru luminarea poporului.

Cu toate-că nu e cîntăreț de frunte, totuși copiii nostri toate cîntările dela sf. liturgie le cîntă în maica biserică, spun Apostolul, Credeul și Tatăl nostru.

Dee bunul Dumnezeu ca și propusul de mai sus să i-se îplinească și să-l țină Dumnezeu mulți ani fericiți în deplină sănătate între noi și familia sa, care este numeroasă.

Chirion Cîmpeanu,
econom.

Impărțirea darurilor de Crăciun între copii săraci din Sibiiu.

Duminecă, în ajunul Crăciunului, la 3 ore p. m. s'a început în sala dela »Gesellschaftshaus« în Sibiiu sîrbarea împărțirii darurilor de Crăciun.

Într'alte locuri misiunea filantropică și creștinească de a alina chiar în timp de iarnă grea suferințele celor lipșiți prin împărțirea de felurite daruri revine corporațiunilor și mai ales reuniunilor de femei. La Sibiiu inițiativa a luat-o de mai mulți ani Reuniunea sodalilor români, punînd la cale un act filantropic, a cărui mărime numai cei de față l-au putut din destul aprecia.

Cetitorul poate fi singur mărturie, câtă muncă, câtă strădanie s'a desvoltat aici în Sibiiu din partea mai multor membrii ai acestei vrednice Reuniuni, în frunte cu presidentul ei Victor Tor-dășianu.

Dacă în ajunul Crăciunului s'au împărțit la aproape 500 de copii săraci daruri în preț de 2000 coroane, meritul aproape întreg se cuvine rîvnei apostolești a celor amintiți aci.

Dar' manifestația de Duminecă are un al doilea moment de valoare, rar de tot în viața noastră socială. Am fost fericiți să vedem pătura noastră cultă-inteligentă, așa numita societate aleasă sibiană, muncind alături și împreună cu clasa mijlocie, cu burghezimea noastră. La alte neamuri, la Sași și la Unguri, o astfel de muncă comună este firească, este un lucru de sine înțeles. Noi însă până acum ne-am ținut mai țănoși decât alții, noi prea am făcut deosebire între »nobili aristocrați« și meșteșugari și negustori ignobili. De aceea am tot stat așa, pironiți locului.

Adunarea și împărțirea darurilor s'a făcut sub protectoratul d-nei Minerva Dr. Brote. Alături cu dinsa au muncit pentru colectarea și pregătirea hainelor ce s'au împărțit, doamnele: Ana Dr. Moga, Silvia Dr. Barcianu, Maria Dr. Crișan, apoi d-șoarele: Zina, Geni și Rica Moga, Tenzi Penciu, Eleonora Borcia, Delia Marienescu, Delia Olariu, Sabina Brote.

Pe de altă parte au ostenit în aceeași cale d-na: Elena Roșca, apoi d-șoarele: Maria Costea, Elena Buian, Elena Grindean, Ana Stanciu, Eugenia Călborean, Evelina Luca, Eva Marcu, Aurelia Bogorin și Paraschiva Stoica.

S'au împărțit cu daruri în haine, încălțăminte, colaci și alte mîrunțișuri în primul rînd ucenici români dela meserii, apoi școlari săraci din Sibiiu-Cetate, suburbiul Iosefin, Poarta Turnului dela școalele române gr.-or. și gr.-cat.

Actului de destribuire, precum s'a anunțat, i-a premers o frumoasă producțiune. Dl N. Cristea, venerabilul asesor consistorial, a deschis festivitatea printr'o vorbire ocațională, tîlmăcind bucuria generală în f-ța acestei mari binefaceri și arătînd, că nobilul gînd s'a zămislit în sînul Reuniunii sodalilor și al comitetului.

Corul mixt al sodalilor, puternic de 40 persoane, ne-a înălțat inima cu trei cîntări religioase. Dl dirigent Candid Popa se poate felicita, că este conducătorul celui mai bine aranjat cor de meseriași români din țeara noastră.

În numele tuturor celor prezenți, binefăcători și beneficienți, a rostit »Rugăciunea« de mulțumită către părintele ceresc tot dl asesor N. Cristea.

Intregei solemnități îi dădea un caracter deosebit gupele de irozi și colindători, cari în decursul sîrbării s'au produs cu diferite colinde și alte cîntări ocazionale.

Distribuirea însăși a decurs apoi destul de regulat.

Publicul român din Sibiiu a manifestat mare interes față de acest act de binefacere. Am remarcat prezența familiilor și a domnilor Cristea, Penciu, Dr. Marienescu, d-na Frîncu, Tincu, adv., Harșianu, d-na Tilea, Dr. T. L. Tilea, Vătășan, C. Pop, Mihai, T. Popovici, Lucuța, D. Comșa, Borcia, Orlea, N. Bogdan și G. Vătășan, profesori (Brașov) și alții, al căror nume a-l reda aici, ne este cu neputință.

Scurt zicînd: Moș Crăciun ăstimp a fost în toate privințele bogat și galant. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Liu.

PARTEA ECONOMICĂ.

Industrie de casă pentru bărbați.

Deși nu se poate pretinde ca, economul să-și facă el însuși toate lucrurile, ce se țin de economia din casă și afară, cum a fost la începutul omenirii, când nu se aflau măiestri, ci fiecare om trebuia să-și facă el însuși nu numai toate hainele pentru îmbrăcăminte, ci chiar și uneltele de lipsă la lucru, totuși credem, că anumite unelte economice mai simple și le-ar putea face și economii nostri, cu deosebire în serile cele lungi de iarnă, când nu au alt lucru.

La această propunere, par'că vedem de acum, cum unii economi vor clătina cu capul și vor zice: avem noi destul de lucru și iarna cu nutrirea și adăparea vitelor, cu rănitul gunoiului acelor, cu tăiatul lemnului și altele, prin urmare nu ne mai rămâne timp și de măiestrie.

Recunoaștem și noi, că și iarna, cu deosebire, dacă economul mai e și singur, e destul de ocupat peste zi, așa că une-ori i-se pare că trece prea curând. Nu este însă ocupat seara, afară doară de casul acela, dacă mai știe și ceti câte ceva, sau că mai ascultă în câte o seară la vre-o prelegere economică în școală, sau că ia parte la corul de plugari sau la alte petreceri.

Pe lângă toate acestea noi credem, că mai ales economii cu familii numeroase, s'ar mai pute îndelestnici seara, ba une-ori poate chiar și peste zi cu unele lucruri de mână, cari fiind apoi mai târziu vândute, ar mai aduce câte ceva câștig și pentru economia casnică.

Astfel de lucruri de mână, sau manufacturi, cum se mai numesc, pentru cari aflăm materialul de lipsă de-a geaba peste tot locul sunt: impletitul și cusutul pălăriilor de paie, impletitul leșelor din nule de răchită, apoi coșuri de căruță, coșerci și altele, cioplitul și pregătutul unor unelte mai simple de lemn pentru cară și căruțe, precum sunt: cuiele, leucele, osiile, loitrele, rudele și scândurele de jug, apoi greblele și furcele de fân, impletitul papurii în rogojini, corfe de mână, coperișe pentru căzile de varză și alte, giluitul și lucrul scândurilor pentru anumite mobile de casă, pentru pаланuri, nimestii (superedificate) ș. a.

Ca în toate lucrurile, așa și în privința aceasta școala ar trebui să premeagă cu pilda bună. Încă de aci ar trebui să vadă fiitorul econom, că dacă pentru toate nimiciurile va imprăștia banii adunați cu atâta trudă și osteneală din plugărit, în curând o să ajungă ca să nu aibă pe ce-și procura lucrurile cele mai neapărat de lipsă pentru trebuințele casnice.

Cu bucurie vedem de altminterlea, că în timpul din urmă s'a pornit o viua mișcare în privința aceasta în unele din școalele noastre populare. Mai mulți învățători, au început adecă a deprinde și pe școlarii lor cu impletitul și cusutul pălăriilor de paie. Pe unii earăși îi vedem deprinzând impletitul nulelor, a papurii sau făcând alte lucruri folosite pentru economie, pe alții earăși îi vedem deprinzând stupăritul rațional.

Deprinderea mai departe a acestor ramuri laterale ale economiei, rămâne

în datoria părinților ca aceia dintre fiii lor, cari au avut prilej de a învăța în școală câte ceva, să nu uite de tot, ci să mai deprindă și pe acasă, ca la urmă să poată trage și folosul practic din acelea. Să nu le fie rușine, dacă copiii lor pe lângă economia vitelor și a câmpului, vor mai pricepe și deprinde cât de cât și oare-care meserie, »căci c'o meserie bună, poți plăti multă datorie«, după-cum zice un proverb.

De altă parte nu trebuie să uităm nici împrejurarea aceea, în care se află o parte însemnată dintre economii nostri, că cum au trăit părinții și moșii nostri, noi cei de astăzi nu mai putem, fiindcă ne-am prea înmulțit, ear' moșioarele au rămas tot acelea, așa, că unde mai înainte trăia un singur econom, astăzi trebuie să triască câte doi și trei. Apoi dările și aruncurile de tot felul încă s'au sporit fără măsură, așa că un econom din zilele noastre trebuie să plătească întreit mai mult, ca cum plăteau părinții sau moșii lui.

În poporul nostru sunt ascunse multe talente, cari nu ar trebui îngropate în pământ, ci aplicate acolo unde vedem, că e trebuință de ele. Și tocmai aici greșesc cei mai mulți din economii nostri, pentru-că, dacă ved pe copilul lor impletind la paie, ei îi strigă în batjocură: »Lasă-le măi Ioane și-ți ia cartea de învăță, că doar' tu nu ești copil de Săcuiu sau Sas, să faci pălării de paie!« sau că-i zic așa: »Lasă-le Ioane, că uite eu am îmbetrănit și n'am mai purtat vara pălării de paie!« ș. a. Dacă-l ved earăși impletind la o leasă de nule, earăși îi strigă, se o lasă la naiba, că o face nenea Toader din vale, că el are »meșteșugul« acela. Și tot așa dacă-l ved cu securea, cu barda, cu firezul, sau sfredelul.

După-cum am văzut din cele înșirate până aci, unii copii ar și ave oare-care aplicare de a se deprinde până sunt mici cu unele meserii, dacă i-ar lăsa și îndemna și părinții lor și, dacă aceștia le-ar înlesni lucrul, punându-le la îndemână materialul și uneltele neapărat de lipsă. Dar' unii părinți, după cum am văzut, s'au că nu-i lasă și-i dojenesc, sau că apoi nu le pun la îndemână uneltele de lipsă și astfel talentul, care ar pute aduce oare-care dobândă, se îngroapă în pământ.

Și e foarte trist, că unli părinți fac astfel! Pentru-ca să ne gândim puțin: oare lui Ioan, pe care-l muștră tatăl său, când impletit la pălării de paie, la coșuri de nule și altele, îi va da mâna tot așa de bine ca și tatăl-său, se plătească cu bani gata pentru toate nimiciurile? La întrebarea aceasta răspundem, că nu! De oare-ce tatăl său, după cum am zis și mai sus, a trăit singur, ear' Ioan trebuie se împartă moșia aceea poate încă cu patru sau cinci frați ai lui.

Nu putem trece cu vedere la locul acesta o altă pornire, care în timpul din urmă s'a lăsat foarte tare între o parte din economii nostri. E vorba de aceea pornire, că mulți ar vrea să-și facă copiii lor tot »Domni«, îndată ce știu bălbăi ceva carte, fără a-i examina mai de aproape, sau a se informa dela cei competenți, că oare aceia au talentul de lipsă pentru învățătură? (Va urma).

Drepturile și datorițele învățăcelilor de meserii, ale părinților și stăpânilor.

Toți de-arindul am ajuns la convingerea (încredințarea pe deplin), că trebuie să ne formăm cât mai îngrabă clasa meseriașilor, astăzi reprezentată prin un număr, ce abia poate fi luat în seamă. În urmare dăm sfaturi pește sfaturi: ca părinții să-și așeze copiii la meserii. Dar' prea puțin, sau chiar de loc nu li se fac cunoscute unele din cele mai neapărate cerințe pentru încunjurarea multor pedeci, greutăți și neplăceri, ce adesea se ivesc în cale. Unele din aceste cerințe sunt: drepturile și datorițele, prevăzute în lege, cu privire la ucenicii de meserii, asupra cărora vom întreține de astă-dată la acest loc pe cetitori.

Ori-care meseriaș sau fabricant de sine stătător poate ține învățăceli; acestia însă trebuie să fi implinit vârsta de 12 ani. Copiii sub 12 ani se pot primi ca învățăceli numai cu îngăduința deregătorilor industriale. Ei însă rămân îndatorați a cerceta regulat școala poporală de toate zilele până la vârsta de 12 ani.

Primirea învățăcelului se face pe temeiul unui contract încheiat înaintea deregătorilor industriale. În acest contract sunt de a se satori amănunțit drepturile și datorițele ambelor părți, adecă ale părinților sau tutorilor și ale meseriașilor, auume: durata (timpul) învățăturii, întreținerea și susținerea învățăcelului.

Timpul învățăturii se estinde cel puțin până la al 15-lea an al vârstei învățăcelului.

Meseriașul este îndatorat după lege:

1. A învăța pe ucenic în meseria sa, a-l deprinde în moravuri bune, la ordine (bună rânduială) și sirguintă;
2. A-i da prilej și a supraveghia, ca în sărbători să iee parte la serviciul dumnezeesc;
3. Dacă ucenicul n'a implinit vârsta de 12 ani, trebuie să-l lase a cerceta școala poporală de toate zilele, și dacă a trecut de 12 ani, să cerceteze școala pentru învățăcelii de meserii;
4. Dacă după contract ucenicul aparține familiei meseriașului, la întâmplare de boale, trebuie să i-se deie îngrijirea de lipsă;
5. A încunoștiința pe părinți, respective pe tutor și pe învățător despre îmbolnăvirea învățăcelului;
6. Învățăcelul trebuie pus numai la lucrări, ce se țin de meserie, și nu a-l folosi și la lucrări, ce aparțin servitorilor ori servitoarelor.

Ucenicul este dator să asculte de stăpânul sau ori de locțiitorul aceluia. El rămâne în creșterea casnică a stăpânului până vârsta de 18 ani, dacă în casa aceluia are locuință și mâncare.

Când sfârșește cu ucenicia, tinărul primește dela deregatoria industrială un atestat, în care se scrie și clasificățiunea (calculul) din atestatul școlar.

Legătura dintre măiestru și ucenic se poate desface și înainte de implinirea timpului prevăzut în contract, anume: când unul este chemat să-și implinească datorițele de ostaș, sau când vieța ori sănătatea ucenicului, prin urmarea mai departe a cutărei meserii ar fi primejduite.

În anumite casuri, s. p. când ucenicul nu are aplecare spre cutare meserie, sau timp mai mult de două luni a fost bolnav, mai departe, dacă stăpânul își părăsește meseria sau se strămută în alt loc (oraș sau țeară), tot așa când ucenicul dorește să învețe altă meserie, ș. a., în astfel de întâmplări încă se poate desface contractul dintre stăpân și ucenic, înștiințându-ne cauza cu 14 zile mai înainte.

Dacă desfacerea contractului o principuește ucenicul, acesta, respective părintele sau tutorul, are să plătească stăpânului seu pentru învățătura primită în tot timpul cât a stat la el, și ca despăgubire tot pentru învățătura, încă pe o jumătate de an înainte. Dacă însă măiestrul este pricina desfacerii contractului, el este îndatorat a purta cel puțin cheltuelile, ce se cer pentru așezarea

Avram Iancu. *)

Să spun cine a fost Iancu? Să presint în cuvinte caracterul seu, să-l înfațoșez în culmea gloriei, și să descriu viața sa din urmă, tragică și desnădăjduită? Ar însemna să scriu o epopee despre bărbatul, în pieptul căruia a bătut cea mai nobilă inimă românească și în

legende despre falnicul lor fiu. Și întrebați poporul țeran, care în graiu de versuri vă va spune, cine a fost Iancu.

Da, poporul și azi, după un jumătate de veac ne spune, că Iancu a fost viteaz neîntrecut, fala românismului, preamărindu-l astfel:

*Sună codrul și răsună,
Sună codrul, nu-i minciună,*

Iancu la 1848.



Astăzi cu bucurie
Românilor veniți

Pe Iancu în câmpie
Cu toți să-l însoțiți.

Cântec vechiu.

ucenicului la altă meserie. Ear' la întâmplare, că în contract s'a prevăzut o anumită despăgubire, măiestrul este dator să o răspundă pe aceea.

Dacă învățăcelul fuge dela măiestrul seu, el poate fi adus îndărăt prin mijlocirea deregătorilor industriale.

Din >B. E.<

Romul Simu.

urmă ar trebui să fac o tragedie, tristă și posomorită.

Despre Iancu întrebați stâncile și brazii din Munții - Apuseni și valea Crișului - Alb din Zărand, cari în tainică tăcere vă vor șopti

*) În curând va apăre o broșură despre morimintele marilor noștri bărbați dela 1848/9 de *Silvestru Moldovan*. Articolașul despre Iancu, publicat aci, e luat din această broșură.

Că carêl Iancului

Pe dealul Feleacului

Merg scîlpind ca stelele

Și lucind ca soarele

Și la boi coarne de ceară

Nu-i viteaz ca Iancu 'n țeară.

Sau îl deplânge în accente duioase, tânguitoare, cântând.

Jale-i Doamne, cui îi jale,

Jale-i Doamne muntelui

Pațaniile lupului.

Supărat și mai mort de foame sta lupul într-o răspântie, neștiind cum s'o mai cârneașcă, când de odată dă peste el cumătră-sa vulpe.

Cum mai trăești tu, cumetre? — îl întrebă vulpea voioasă.

Cum se trăesc? — rău de tot! — răspunse lupul supărat.

— Uită-te cumătră la mine! căci sînt mai mort de foame și primăvara nu mai vine odată, ca se mai dau și eu de dulce! — Dar' tu cum o duci cumătră? — întrebă lupul mai depart.

— Eu? — Eu o duc foarte bine! cumetre lupule. La sate sînt acum tot nunte și petreceri, apoi eu încă mă îmbulzesc pe acolo, și mai apuc câte o găină grasă, mai câte un ciolan de carne și alte d'ale mîncării. — Uită-te numai și acum ce burtă am!

— N'ai face bine să mă duci și pe mine la vr'o nuntă, cumătră vulpe?

— Cum să nu! — îi răspunse vulpea. Chiar acum se face o nuntă în capul satului, unde știu, că ne vom ospăta bine.

Auzind lupul de asta, numai decât prinse curaj și plecă după vulpe. Ajungînd în capul satului, vulpea trage drept la omul cu nunta, care 'și-a fost umplut pivnița cu tot felul de mîncări. La pivniță era o fereastră nu tocmai mare, dar' totuși de ajuns ca se poată străbate prin ea atît lupul cît și vulpea.

Vězîndu-se lupul acum între atâtea mîncări bune și gustoase, s'a îndopat din seamă afară, așa încât abia se mai putè mișca. Vulpea însă mai vicleană a mîncat și nu prea și când a auzit, că omul cu pivnița s'a deșteptat, zup! odată a sărit pe fereastă afară. Lupul dă se iasă și el, dar' de îndopat, ce era nus'a putut strecura prin fereastă. Omul cu paguba auzind sgomot prin pivniță s'a dus tiptil acolo și vězînd cum lupul economisează pe acolo, a mai chemat și pe alții în ajutor și atîta mi țî-l-au mai

îmblătit, încât era p'aci p'aci să-și lasă fălcile.

— Pe semne așa-i pe la nuntă, — își zise lupul, după-ce apucă earăși la largul, dar' în sfîrșit mîncările acelea au și fost vrednice o bătaie bună.

Mergînd el așa amețit pe cîmp, a ajuns la marginea unui rîu înghețat, unde tocmai se afla o scroafă cu purceii mici, vrînd se treacă pelacolo cătră casă.

— Stăi, că-ți mînînc purceii! — zise lupul cătră scroafă.

— Cum se mii mînînci tu așa ne-botezați? îi răspunse scroafa, — ci vino mai bine și-mi ajută să-i botezăm mai ântăiu.

Lupul numai decât se apropia de scroafă, gîndindu-se în sine la costițele cele fragete ale purceilor. — Ei dar' aceea abia ce se apropie bine de ea, mi țî-l și inhăța și — zup cu el pe sub ghiață.

De armele Iancului,
Că le plouă și le ninge
Și n'are cine le 'ncinge.

Și în alte asemenea înălțătoare sau triste plasmuii păstrându-i aducerea aminte. Priviți apoi cele două portrete, cari reprezintă două epoce din viața lui Iancu: epoca de mărire și de decadentă; ele ne înfățișează pe eroul și umbra lui, pe aprigul luptător și pe martirul suferind.

Astfel în ochii nostri sufletești ni-se va înfățișa real figura lui Iancu, din timpul gloriei și din timpul, când a fost copleșit de nenorociri.

La 1848/9. Iancu a fost asemenea unui astru strălucitor, care cu razele sale înviează și deșteaptă la noua viață o lume întregă, ca apoi să se întunece și să apună nenatural și înainte de vreme.

Născut la 1824, evenimentele dela 1848 l-au aflat încă tânăr, dar' el s'a angajat la lupta națională cu tot entuziasmul și cu toată puterea marelui seu spirit.

Bărbat entusiasmă și nobil, cu iubire nestinsă pentru națiunea sa, el a dat expresiune fidelă sentimentelor și aspirațiunilor poporului, făcând să triumfe cauza națională.

Dar' abia au trecut 3 ani dela frumoasele succese, obținute cu arma și Iancu a încetat de a mai lupta și a se interesa de soarta poporului seu, pentru care jertfise atât de mult.

Mintea sa ageră s'a întunecat, nobilul seu suflet s'a zdrobit!

Fost-a cauzată această stare de dușmanii neamului nostru, pe cale măiestrită? Sau sufletul seu s'a zdrobit, asemenea altor mari bărbați, văzându-și speranțele sale nimicite și jertfa adusă, prefăcută în nimica?

E la mijloc aci mâna crudă omenească sau mâna nemiloasă a sorții?

Nu se știe!...

*

În starea sa tristă Iancu a trăit mulți ani, mai cu seamă în Zarand, prin Baia-de-Criș, Brad și prin satele dimprejur. Pe aceste locuri umbla el rătăcitor, fără a se interesa de nimic și având de tovarăș nedespărțit un fluier de paltin, făcut de el însuși.¹⁾ Când pustiul îi apăsă greu sufletul, Iancu își scotea fluierul și cânta de jale, de jale adâncă și pătrunzătoare, de-ți rupea inima.

¹⁾ Acest fluier e acum în posesiunea Asociațiunii.

— Așa-mi trebuie, — zise lupul, când ești mai în jos printr'un burdof de sub ghiață, — așa-mi trebuie! dacă umblu să mă fac și popă. Dar' nu face nimic — zise lupul, abia gâfâind, după mănecarea cea grasă dela nuntă, s'a căzut să și beau odată bine... Dar' lasă numai, se gândi lupul în sine, voi îngrijii eu, ca să nu mă mai poată păcăli nime așa ușor!

Mergând el așa mai departe, eată că dă de un cal, care sta în trei picioare. Ce-ți este fârtate, de stai cu piciorul acela ridicat? — îl întreba lupul, gândindu-se la pecia cea dulce de cal.

— Ce să-mi fie? — răspunse calul — eată 'mi-a dat un steap de mărăcină mai gros și 'mi-ar trebui un doftor, ca să-mi-l scoată.

— Numai de atâta te plângi? — lasă-l numai pe mine! — îi zise lupul, căci eu chiar acum am învățat doctoratul.

Lupul se apropia de cal tot mai bine, dar' acesta ne teamă, ne seamă atâta

Iancu a murit la 10 Septemvrie 1872 în Baia-de-Criș și a fost înmormântat în cimiterul comunei Tebea, unde se înalță falnic Goronul lui Horia.

Înmormântarea i-a fost impunătoare.

În ziua de 1/13 Septemvrie 1872, ziua înmormântării, peste 5000 de oameni s'au adunat din toate părțile țării la Baia-de-Criș, ca să petreacă la locașul de veci pe marele bărbat.

Între cei sosiți erau prefectul Simeon Balint, dela Roșia, tribunii Andreica și Nicola și mulți alți fruntași și soți de arme de-ai lui Iancu.

Iancu la 1872.



„Eu nu sunt Iancu. Iancu e mort.
Eu sunt numai umbra lui Iancu“.

Cuvintele proprii ale lui Iancu.

La înmormântare au slujit protopopul de atunci al Zarandului, Nicolae Mihălțean, împreună cu 30 de preoți, toți îmbrăcați în sfinte odăjdii.

În Baia-de-Criș a ținut protopopul Nicolae Mihălțean o vorbire duiosă poporului adunat, apoi conductul s'a pus în mișcare. Priveliștea era mărească. Multimea preoților, îmbrăcați în haine de slujbă, potopul de popor, fără capăt și fără sfârșit, carul mortuar, lumina făcliilor, cari formau un șir lung... toți și toate păseau încet și liniștit, în sunetul a două bande de musică, cari cântau versuri de jale și în sunetul clopotelor, cari răsunau din depărtare, de oare-ce la înmormântare au fost trase clopotele în întreg Zarandul.

mi-l lovește cu picioarele amândouă peste fălci, încât acela numai să răstoarnă ca un putregaiu la pământ.

— Și asta-i bună! — zise lupul abia ridicându-se dela pământ, — dacă mă pune păcatul de mă fac și doftor și nu-mi pot vedea de cale.

Mergând lupul așa târbăcit mai departe, ajunse într'o poiană mare dintr'o pădure unde află doi țapi, certându-se pentru pășune.

— Ce-i cu voi așa și pe dincoala! — le zise lupul sfătos, vrând să le fie el judecător, căci din această lefterie se gândea, că la urmă se va alege cu osândirea unuia dintre pârâși.

— Ce să fie? — răspunse unul dintre țapi, — eată nu putem împărți pășunea de pe poiana aceasta.

— Asta-i toată gâlceava voastră? — îi întreba lupul cu mirare. — Apoi stați numai, că v'o împart eu, numai să ascultați de mine.

Astfel a sosit conductul la cimiterul din Tebea, unde, lângă Goronul lui Horia i-a fost menit loc de odihnă marelui Iancu. Poporul se oprește, năpădind întreg cimiterul și împrejurimea, ear' sub falnicul Goron se ridică vrednicul avocat din Baia-de-Criș, George Secula și rosti a doua cuvântare, minunată și plină de avânt și foc național.

Apoi sicriul a fost lăsat jos în sinul pământului.

Călătorule, dacă soartea îți va îndrepta pașii rătăcitori pe valea Crișului-Alb, să-ți ții de datorință a cerceta cimiterul din Tebea, dar' să intri în el cu pietate și smerenie, căci aici, ca în un Panteon, se păstrează suvenirea celor mai mari martiri ai poporului nostru, Horia și Iancu.

Goronul lui Horia se înalță maiestros, ear' în aretul lui se află mormântul umilit al lui Iancu. Mormântul e încunjurat cu grilaj de lemn și e însemnat cu o simplă cruce de piatră, care are o înălțime de 2. m. 35. cm. ear' inscripția pe ea e următoarea:

A V
R A M
I A N
C U
Adv. PREF.
LEG. GEM.
în anu
1848—9
† 1872.²⁾

SEATURI.

Îngrijirea dinților.

Pentru ca se păstrăm întregitatea dinților nostri și astfel se încunjurăm durerile de dinți și măsele, este neapărat de lipsă, ca la lucrarea cu dinții se nu facem esces. Când mâncăm sau roadem ceva, se n'o facem aceasta numai cu o parte a dinților, ci se folosim amândouă părțile în măsură cât se poate de asemenea. Este o mare greșală, când fumătorii țin țigareta sau țevea dela pipă tot numai pe o parte. Prin aceasta își strică ei înadins o parte a dinților.

²⁾ Adecă: Avram Iancu, Prefectul Legiunii Gemine în anul 1848—9, mort la 1872.

— Așa să fie! își ziseră țapii văzând pe lup, că de abia se mai poate târa! Vezi bine! că lor încă le era dor să-l apuce, odată la răfueală, ca să-l răsbune pentru multele capre și iezi, pe cari le-a înghițit tâlharul de lup.

Până-când lupul se făcea, că caută, cum să împartă pășunea, țapii se înțeleseseră între sine, ca să-l burdușescă din răspuțeri cu capetele și coarnele lor când îi va chema la judecată.

— Eată am aflat mijlocul poenii! — le zise lupul, — mergeți unul din sus, ear' celalalt din jos și apoi veniți drept la mine, dar' vă însemnați bine locul pe unde treceți, că acela e miezuina poenii.

— Bine așa să fie! — ziseră țapii și 'mi-se sloboziră unul dintr'o parte ear' celalalt din altă parte asupra lupului și când ajunseră la el, îl loviră cu atâta putere încât rămase acolo mai mort pe loc.

Asupra dinților mai au un efect stricacios chiar și unele dintre mâncări. Mai stricacioase sunt poamele și cu deosebire cele acre, apoi mâncările înăcrite cu oțet și zaharicalele. Fumatul abia dacă e stricacios dinților, ba uneori, după mâncările mai grase, acela devine chiar folositor, de oare-ce curăță și desinfectează gura și dinții de unele mirosuri și materii, ce rămân acolo după mâncare. Mai departe este stricacios pentru dinți, a bea apă prea rece, după mâncările calde.

Ce privește curățenia dinților, scobitoarea joacă în privința aceasta un rol foarte însemnat. Cele mai bune scobitori, sunt cele de pene de gâscă, după cari urmează cele de molid (brad). După curățirea dinților prin scobire, este bine, ca se ne clătărim gura cu apă curată, însă nu prea rece. Curățirea dinților cu perișta de dinți, trebuie să se facă în fiecare zi de câte trei-ori și anume: dimineața, la amiază și seara. Purcând astfel, ne vom pute conserva dinții și măselele, până la cele mai adânci bătrânețe și astfel nu vom fi espuși durerilor chinuitoare de dinți, nici nu vom fi siliți a alerga pe la doctori, ca se ne scoată dinții sau măselele găunoase și stricate.

Ascuțitul bricelor.

Cine are barbă, trebuie se aibă și briciu, zice o veche zicală, ear' noi mai adaugem, că cine are briciu trebuie se și-l mai știe și ascuți. Un bun mijloc pentru ascuțitul bricelor este și următorul: Se toarnă într'un litru de apă 6 grame de acid sulfuric, în care se pune briciul destinat pentru ascuțit, unde se lasă timp de trei sferturi de ceas, apoi se scoate afară, se sterge bine, se netezește puțin pe o gresă (cutiă) sau altă peatră de ascuțit și astfel se poate întrebuința cu succes. Metodul acesta de ascuțit înlocuiește cu succes tocila și se poate întrebuința și pentru alte unelte de ascuțit

— Așa-mi trebuie! — zise lupul murind, — dacă nu 'mi-a fost destul la nuntă, la botez și ca doftor, ci 'mi-a trebuit să mă mai fac și judecător.

— Cine sapă groapa altuia, cade însuși în ea! — g.

GLUME.

Țiganul însurat.

— Însurat ești mîi Țigane? — întreba odată un Român pe un faraon de Țigan.

— Hop! hop! — răspunse cioroiul.

— Dar' copii ai mulți faraoane?

— Șinci, că-ntr'un an'am fost băceag!

— Dar' de mâncare, ce le dai Ripo?

— Aoleo și vai și vai! — răspunse cioroiul.

— Dar' în Țigănie, de ce n'ai mai găz' Țigane?

Știri economice.

Pentru meseriașii români. În ședința din 18 Dec. 1900 a camerei române, fiind interelat de deputatul Brătescu, în chestia meseriașilor, dl N. Filipescu, ministrul domeniilor, promite, că în cursul lunii Ianuarie d-sa va depune un proiect de lege în privința aceasta. Dl ministru dă sfaturi meseriașilor să se ferească de ademenirile demagogice, să aibă încredere în hărnicia lor, și să nu creadă că e destul să se facă legi pentru-ca situația lor să se schimbe. Legea, țin să declar, n'are numai avantaje pentru meseriași, ci și îndatoriri. Dl ministru are intenția să ferească pe lucrătorii români de invasiunea meseriașilor străini; înțelege să dăm ospitalitate străinilor, dar' nu înțelege să dăm această ospitalitate în detrimentul meseriașilor noștri români. Nu voim să facem țeara noastră receptacolul tuturor scursorilor Orientului. Va adopta pentru meseriașii noștri legi ocrotitoare și naționale, cari să le asigure destule avantaje; dar' să caute ei înșiși și să-și câștige mai departe avantaje prin munca lor, dovedind guvernului că trebuie să meargă mai departe pe calea reformelor începute de actualul guvern în această chestiune.

FELURIMI.

Dușmanii femeilor. Feministii americani au deja dușman. La universitățile americane, s'a pornit deja acțiunea dușmănoasă și își are titlul »Societatea antifeministă«. Această societate are de scop, să împedecă și să eschidă dela universitate femeile. Ori-cine poate fi membru al societății. De curând s'au ales membrii de onoare, între cari ambasadorul chinez din Washington, Sir Tomas Lipton, Cecil Rhodes și lordul Kitchener. Mai multe societăți de dame au ținut meetinguri de protestare și au hotărât să păsească categoric și energic în publicitate contra curentului anti-feminist.

Lipsă de respect Lordul Dubberton, un membru foarte închipuit al casei de sus din Anglia, mergea într-o zi la primblare pe câmp. Deodată se năpusti asupra lui un bou înfuriat, care poate-că se credea scurtat în dreptul seu. Cuprins de frică, lordul începuse să o ia la fugă în josul câmpului cât îl țineau picioarele. Abia răsuflând ajunse la un gard pe care-l sărise dintr'un

— Nu 'mi-o plăcut apa, țin-te-ar Sfântul!

— Apoi ceialalți purdei cum o beau Ripo?

— Au nărav, că mănecă dintăiu și apoi beau apă, — răspunse Faraonul necăjit. — g.

N'aș fi crezut...

În focul unei discuțiuni casnice, mâna doamnei Bulamac cade cu greutate pe obrazul soțului dumneaei.

— Doamnă, — exclamă grav dl Bulamac, — când, acum patruzeci de ani, am solicitat dela d-na mama dumitale onoarea de a-ți obține mâna, nici nu-mi trecea prin minte că vei întrebuința într-o zi această mână într'un chip așa de șod.

avânt. Și se vîzî față în față cu proprietarul boului, un arêndaș voinic.

— Ce-i asta domnule? — se rîstî lordul. — Cum poți d-ta lăsa, ca bestia aceasta turbată să alerge așa liberă încoace și încolo?

— Dar', domnul meu, — reflectă arêndașul, — eu cred, că boul are tot același drept de a alerga pe câmp încoace și încolo, ca și d-ta.

— Știi cine sînt eu? — strigă lordul.

Arêndașul clătină negativ din cap.

— Eu sînt lordul Dubberton, membru al casei de sus!

— Da pentru-ce nu ai spus-o aceasta, măriata, boului? — replică arêndașul surizînd. #.

Frica de boale lipicioase. Precum se știe, Orientalii sînt foarte prețioși; contribuie la aceasta și matura mai fantastă ce o au. Spre exemplu frica de coleră a născut la ei următoarea legendă — coleristă, care o istorisesc foarte convingător, de sine se înțelege că e convingătoare numai pentru ei: Un Mollah călărea într-o zi pe un cal de povară spre Smyrna. Deodată vede o figură, cu un exterior înfricoșat, că îi prinde calul de căpăstru. Era spectrul colerii. »Te cunosc, — zice omul sfânt. — Ce nefericire ne mai aduci? — »Merg la Smyrna, — zice spectrul, — ca la porunca lui Allah, să omor 700 de credincioși. — Urcă-te îndrăgăstul meu, — reflectă Mollahul, — să înțărăm împreună în oraș. Când au ajuns la porțile orașului, zice omul sfânt: »Te conjur în numele lui Allah și pe credința adevărată a mohamedanismului, să nu omori nici cu un suflet mai mult, decât a hotărît Domnul«.

Curiosul soț de drum îi jură aceasta și se apucă îndată de munca nimicirii. Au murit însă pe timpul colerii 7000 de suflete în loc de 700. Când colera se pregătea de drum, se părăsească Smyrna, earăși o întâlni Mollahul și îi făcu aspre reproșări și imputări că nu s'a ținut de jurămînt. Colera răspunse:

— Am omorît tocmai 700 de suflete, nici cu unul mai mult sau mai puțin; toți ceialalți au murit de frica mea.

Cum se botează în China. Printre moravurile curioase și poveștile unui popor, cel mai deosebit de toate e obiceiul ce-l au Chinezii de a da ființei masculine câte un nume nou în fiecare fasă a vieții sale. Îndată-ce se naște un fiiu, părinții sei îl rad pe cap și îi dau un »număr«.

Acesta e primul botez. În fașă îl cheamă A. Jan, ceea-ce însemnează nr. 1. A. Sans (nr. 2). A. Luck (nr. 3) și așa mai departe. La etatea de 6 ani, băiatul se trimite la școală și puțin înainte de aceasta se botează a doua-oară dându-i-se un nume mai frumos, mai semnificativ; de exemplu meritul viitor, seriosul elegant, cerneala veritabilă, măslinea pîrguită, etc.

Al treilea nume se dă băiatului la căsătoria sa, al patrulea când intră în funcțiunea statului.

Negustorul mai capătă și un al cincilea nume și apoi la moarte se dă bărbatului și un al șeselea nume.

Cu femeile cari joacă în estremul Orient un rol mai inferior, se procedează mai simplu. Dela început lor li-se dă un nume drăgălaș, poetic. Până la mărișul lor li-se zice »peatră prețioasă«, »zarea rîzătoare«, »floarea aleasă«, »zefir parfumat«, etc. După căsătorie, reprezentantul sexului slab în imperiul cerului se cheamă »roză dezvoltată«, »iasmin înflorit«, »crin înalt«, »îmbrățișare intimă«, »rîs argintîu«, etc.

CRONICĂ.

An-Nou fericit!

Cu această urare strămoșească în-
tră azi „**Foaia Poporului**” în ca-
sele cetitorilor sei, poftindu-le în noul
an sănătate deplină, fericire, bunăstare
și împlinirea tuturor nădejdlor și do-
rințelor lor.

Cu numărul de față „**Foaia Po-
porului**” intră în al IX-lea an al
vieții sale, în care, ca și în cei opt ani
treceți, ea se va interesa de soarta po-
porului nostru, de nevoile și lipsele lui
și nu va pregeta a-și ridica glasul îm-
potriva nedreptăților și prigonirilor,
de cari suferă el.

Și când pentru anul-nou ea des-
fășură steagul muncii și al luptei cin-
stite, își înalță glasul umilit și rugător
cătră Părintele ceresc Atotputernic, ru-
gându-l:

— *Milostive Doamne, ia sub ocro-
tirea Ta pe sormanul poporului Tău român,
pururea credincios, pururea păstrător
al sfintei credințe și a bunelor mora-
vuri și fă ca suferințele lui să încete,
să se ușureze, și dorințele inimii lui să
se îplinească.*

Crăciunul în Sibiiu. Luni, la
orele 9 a. m. s'a început serviciul divin
în biserica din Sibiiu-Cetate. A ponti-
ficat însuși Escelența Sa dl. arhiepiscop
și metropolit *Ioan Meșianu*, asistat
de Preacuvioșia Sa dl. archimandrit-vi-
car arhiepiscopesc *Dr. Ilarion Pus-
cariu*, protopresbiterul tractual *Ioan
Papiu*, asesorii *Zacharie Boiu*, *Nicolau
Cristea*, *Mateiu Voileanu* și diaconul
Dr. Elie Cristea. Cântările liturgice au
fost executate de corul seminarial, sub
conducerea dirigentului *Timoteiu Po-
poviciu*. Sub decursul liturgiei dl. *Dr.
Ioan Stroia*, ales protopresbiter al trac-
tului Seliște, a fost hirotonit întru iero-
diacon.

În sărbătorile de Crăciun Escelența
Sa a intrunit la masă o parte mare a
inteligentei române din Sibiiu.

În biserica greco-catolică serviciul
divin a fost celebrat de părintele *N. To-
gan*, care a ținut numărului public o
predică instructivă despre pace și bună
înțelegere.

Alte 200 de coroane pentru hala
de vânzare. Exemplul viu al dlui că-
pitan *P. Lucuța* a aflat demni imitatori.
Un marinos anonim, încântat de tre-
bile puse la cale de Reuniunea sodali-
lor români din Sibiiu și în special de
creștinăscă hotărâre de a sări chiar ea
în ajutorul săracilor noștri, drept în-
curajare a transpus la mâna presiden-
tului Reuniunii amintite, ca taxă de în-
trare la sărbătura de distribuire a da-
rurilor de Crăciun suma considerabilă
de 200 coroane. Starea fondului 675 cor.
89 bani.

Străinii în România pot petrece,
având pasaportul în regulă numai 8 zile.
Trecând timpul acesta trebuie să-și că-
știge un certificat anume, care se dă la
graniță de subprefecți (primpretori), în
interiorul țării de prefectul județului, în
care au afaceri.

Cel mai nou strănepot al Mo-
narchului. Archiducesa *Augusta*, so-
ția Archiducelui *Iosif August* — precum
se depeșează din *Abazzia* — a dat
vieță unui fiu.

Reprezentare teatrală și concert.
Tinerimea școlară din comuna Cara se
va produce în ziua Bobotezii în edifi-
ciul școlar cu o piesă teatrală „*Ruga
dela Chisetău*”, mai multe declamări și
diferite cântece populare și ocazionale.
Venitul e destinat pentru biblioteca șco-
lară. Prețul de intrare e lăsat la bună-
voința publicului; sumele încasate se
vor cuita cu mulțumită în „*Foaia Popo-
rului*”.

Plângere contra unui învăță-
tor. Din Frantzdorf (Văliug) ni-se scrie:
„Comuna noastră Frantzdorf (Văliug) e
așezată pe valea Bârzevei și o parte
mică pe apa Gozni, așa că comuna in-
treagă dela un capăt până la celalalt
are o lungime de trei kilometri. Ro-
mânii locuiesc pe coastă, căci în mijlo-
cul comunei unde e locul cel bun lo-
cuiesc numai Nemți. Cu înțelegerea bă-
trânilor noștri s'a zidit și sfânta bise-
rică și școala pe un deal, care e însă
departe pentru mulți din locuitorii ro-
mâni. Cum iernile sunt foarte grele și
viscoloase, pe când eram noi școlari
ne puneau părinții într'un sacui puțin
mălaiu sau altceva de mâncare și peste
ciasul de ameazi ne făcea fie iertatul în-
vățător *Popescu* foc în școală și mâncam
acolo. Când era vremea de tot aspră
ne îngăduia învățătorul câte o zi până
se făcea pîrtie pe uliță de puteam stră-
bate la școală. Acum s'au schimbat vre-
mile. Dl. învățător *V. M.* s'a înfăloșit
așa de tare, de nici nu poate crede și
nici nu vede sărăcia noastră cum ne
apasă din toate părțile, căci dacă nu
poate merge vre-un copil mic la școală
într'o zi, când e timpul tare urît, îl dă
în gloabă. Părinții copilor l-au rugat
să lase copiii batăr peste ameazi în
școală când e vremea urită, căci dimi-
neața și seara își petrec ei copiii pe drum,
precum au făcut sub învățătorul cel bă-
trân, *Popescu*. El ni-a spus, că nu e
prost ca *Popescu* să-și impută școala,
și când a văzut că rămân copiii, s'a pus
cu joarda pe ei, injurându-i.

O altă ispravă a dînsului e și acea-
sta, că certându-se cu dl. preot pentru
plata cantorului a părăsit sf. biserică
de acum un an, dar nu numai că nu
mai vine el la sf. biserică, ci a oprit și
pe școlari de a mai merge la biserică și
dacă o fi să meargă vre-unul apoi să
cuteze să cânte, căci în cazul acesta
il bate.

E urită icoana ce ni-se prezintă
despre dl. învățător, care ar trebui să
ușureze cât poate frecventarea școalei
române, susținute cu atâta greutate de
popor, fără de a esagera aplicarea re-
gulelor igienice. E dureroasă și cearta
între dînsul și preot, să nu uite însă, că
între mijloacele principale ale educa-
țiunii religioase e și cercetarea bisericeii
și participarea la serviciul bisericesc.
Prin oprirea copilor dela sf. biserică
comite o crimă față de vocațiunea das-
călului, căruia nu-i este permis să ame-
stece certele lui private în școală.

Alcoolismul la sate. Dl. *Dr. C.
Thiron*, profesor la facultatea de medicină
din Iași, a vorbit despre desastrese, ce le
produce alcoolismul în pătura țărănească.

Cu argumente științifice puternice
conferențiarul arată, că alcoolul chiar
când e curat produce intoxicarea or-
ganismului, ruina morală, fizică și
materială, dar încă în modul în care se
bea la țeară, când e cu totul falsificat,
cu totul funest pentru sormanul muncitor.

Cu date statistice arată, că în ju-
dețele de munte ca Mehedinți, Ploiești
etc., unde țărani cultivând prune și fa-
bricând țuică, beau într'un chip îngro-
zitor, la recrutarea militară 50 la sută
din tinerii ce se prezintă, sunt dispen-
sați din serviciul militar din cauza stării
fizice deplorabile.

Demonstrează asemenea, oă obârșia
lenei și miseriei în care se sbate țărânul
român, e tocmai alcoolismul.

Sustine, ca mijloc de îndreptare,
monopolul pe beuturile alcoolice ca în
Rusia, unde acest monopol a dat resul-
tate surprinzătoare, combătând mono-
polul cârcimelor cum și legile speciale în
contra bețivilor.

Conferențiarul a fost viu aplaudat
în mai multe rînduri.

Comună harnică. Din Șomfalău
(comit. Bistrița-Năsăud) ni-se scrie: Deși
sîntem numai vre-o 60 familii române,
dintre care numai 30 cu stare mai bu-
nicică, punînd umăr la umăr, am isbu-
tit, ca cu toate pedecile puse de autori-
tățile străine să ne ridicăm o școală
frumoasă, încăpătoare, precum și un cuar-
tir pentru învățător. Lupta ne-a fost
cu atât mai grea, oă în comuna noastră
se află și școală de stat și multe au fost
încercările dușmanilor noștri, între cari
durere și cățiva Români gr.-or în frunte
cu preotul lor, de a ne ademeni să pă-
răsim ideea școalei naționale și să îm-
brățosăm școala străină. Mulțumită bra-
vului nostru preot și mulțumită popo-
rului, care ascultă de păstorul seu, n'au
isbutit. La predarea edificiului a fost
invitat și dl. inspector școlar, care însă
n'a venit, ci a însărcinat pe dl. notar
cercnal să-l înlocuiască. Dînsul n'a pu-
tut din destul să laude trăinicia și frum-
seța edificiului, precum și hărnicia po-
porului, care din sărăcia lui a putut să
facă așa ceva. — Onoare poporului din
Șomfalău!

Dela Reuniunea sodalilor ro-
mâni din Sibiiu. Dl. *Elie N. Pătruț*,
comptabilul „Casei de păstrare din Mer-
curea” a surprins Reuniunea sodalilor
cu următoarele contribuiri la 20 bani,
făcute în favorul fondului de cumpărare
a unui local cu hală de vânzare, și
anume:

Elie N. Pătruț, *Daniil Stroia*, pro-
prietar, *Maria Stroia*, *Dorița Stroia*, *Ru-
fina Stoia*, *Ioan Heljiu*, măcelar, *Elisa-
veta Heljiu*, soție de măcelar, *Dumitru
Precup* din *Mercurea*; *George Măcellariu*,
comerciant din *Călnic*; *Ioan Blaga*, can-
celist, *Ioan Fleaca*, rotar, *Ana Fleaca*,
Ilie Floașiu, *Vasile Greavu*, comercianți
din *Mercurea*; *Ioan Dragomir*, comer-
ciant, *Magdalena Dragomir* din *Gâr-
bova*; *George Stăneșe*, măcelar, *Ioan
Fleșeriu*, econom, *Marie Fleșeriu* din
Mercurea; *Nicolae Stroia*, proprietar,
Octavia Stroia din *Gusu*; *Nicolae Be-
lascu*, *George Neamțu*, economi din *Ar-
meni*; *Simion Dăian*, *Istina Dăian*, eco-
nomi din *Sângătin*; *Ioan Troanca*, inv.,
Ana Troanca din *Ludoș*; *Ioan Popescu*,
econom, *Floarea Popescu* din *Sibiel*;
Valeriu Millea, notar din *Tilișca*; *Moise
Oprîșiu*, comerciant, *Ana Oprîșiu* din
Armeni; *Daniil Șandru*, *Maria Șandru*
din *Ungurei*; *Pavel Iosof*, comerciant
din *Tău*; *Ioan Nedella sen.*, econom din
Gârbova; *Ana Nedella*, *Ioan Nedella
jun.*; *Stefan Medeșan*, paroch, *Rafina
Medeșan* din *Gusu*; *Ioan Munthiu*, pa-
roch din *Cărpiniș*; *Romul Ciugudeanu*,
pract. de bancă, *Nicolae Albu*, econom,
Maria Albu, *George Muntean*, măcelar,
Maria Muntean din *Mercurea*; *Ioan
Droc*, protopresb. din *Mercurea* 1 cor.

Societatea de teatru român din
Cernăuți, sub presidența dlui *Tudor cav.
de Flondor*, a hotărît zilele trecute să-și
incoarde puterile sale tinere și să creeze
cu ori-ce preț o trupă de actori diletanți,
cari să eșerece mai multe piese teatrale
și să le reprezente deodată cu concertele
„*Armoniei*”. Comanda asupra trupei
teatrale s'a încredințat cunoscutului no-
stru artist dl. *Dorimedont Popovici*.

Necrolog. Subscripții sfâșiate de durere anunțăm tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților, că soția, fiica și nora noastră *Roma Victoria Vassiu n. Lucaciu*, în 2 Ianuarie st. n. a. c. la 8 ore seara după grele și îndelungate suferințe, și după împărțirea cu sfințele daruri cerești, în etate de 21 ani, ear' al fericitei sale căsătorii în al 5-lea an, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești se vor așeza în 4 Ianuarie la 2 ore d. a., în cimiterul gr.-or. al comunei Petrilla. Fie-i memoria eternă! Petrilla, 2 Ianuarie 1901. Jalnicul soț Ioan Vassiu, notar cercual; George Lucaciu, ca tată; Ioan Vassiu cu soția Maria Nemeș, ca soori.

Vitează ridicată. Trenul dintre Cluj și Brașov, pentru a pute preveni eventuale întârzieri, are permisiune dela ministrul de comerț, ca să umble cu o iuteală maximală de 80 chlm. pe oră. Până acum această iuteală nu putea trece peste 70 chlm.

Din profetiile lui Falb. Pentru jumătatea primă a anului viitor 1901 Falb profetește următoarele: Ianuarie la început uscat, cu temperatură moderată, ninsoare va fi numai pe unele locuri. Pe la mijlocul lunii temperatura va fi moale, cu puțină ninsoare. La sfârșitul lunii ninsoare multă, barometrul va scădea și timpul va fi umed. Februarie: în săptămâna primă ploios, a doua puțin mai rece; mai târziu termometrul se urcă, dar' cu toate acestea nu trece cu mult peste zero. Pe la sfârșit temperatura earăși scade. Ninsoare puțină, topirea zăpezii poate aduce esundări în zilele ultime ale lunii. Martie: primele două săptămâni ninsoare multă și timp furtunos. În vestul Europei temperatura va fi normală, din care cauză vor fi multe ploi; în jumătatea a doua a lunii în vestul Europei va fi uscat, în centrul Europei foarte ploios, multe furtuni, ne putem aștepta la o temperatură ridicată și fără zăpadă. Peste tot luna aceasta va fi foarte umedă. Aprilie: la început în Europa-centrală va fi temperatură domoală cu ninsoare, apoi uscată. În săptămâna a treia multe ploi cu furtuni și temperatură scăzută; în săptămâna ultimă timp uscat, puțină ninsoare, apoi ploi și în fine temperatura se ridică și cu furtună. Maiu: ploi cam rare, dar' bune, în jumătatea a doua multe furtuni și temperatură scăzută. Toată luna va fi cam ploioasă. Iunie: această lună va fi mai uscată, decât precedenta, dar' totuși în mai multe rinduri vor fi ploi, cari vor ține 1-2 zile. Peste tot luna Iunie va fi favorabilă.

Armenii nostri vreau episcopie. În sinul Armenilor din Ardeal s'a pornit o mișcare pentru înființarea unei episcopii armenesti în Gherla. Ziarele maghiare varsă cătrân de groază, că și Armenii își perd »patriotismul» și și revindică poziția de »naționalitate» deosebită. Noi însă le zicem: Numai cu D zeu înainte!

Dela socetatea „Andreu Șaguna”. Societatea de lectură »Andreu Șaguna» a scăzut prețul »Almanachului» edat cu ocazia iubileului ei festiv de 25 de ani, dela 2 coroane la 60 bani. Numărul esemplarelor de vânzare e foarte mic, de aceea doritorii de a ave acel Almanach să binevoiască a grăbicât mai curând cu cererea lui, având a trimite pe lângă prețul scăzut al Almanachului încă 10 bani porto. Adresa: Societatea de lectură »Andreu Șaguna», seminarul Andreian, Nagy-Szeben. Pentru comitet: Seb. Stanca, preș. com. Ilarie Gonfia, not. com. și arch.

Numărul de azi al »Foi Poporului» se trimite și noilor abonați, cari adevă n'au fost abonați anul trecut și au abonat-o numai cu ziua de 1 Ianuarie. Rugăm pe vechii abonați a se grăbi cu trimiterea abonamentului, precum și pe aceia cari voesc a se abona de nou, să grăbească, ca să știm în câte esemplare să tipărim foaia, căci numai așa pot să o aibă întreagă, dela începutul anului.

Rugăm apoi pe toți a lăți »Foaia Poporului» între prieteni și cunoscuți, a-i îndemna să o cetească. Foaia e vrednică de aceasta, fiind făcută anume pentru popor și totodată cea mai ieftină.

Dare de seamă și mulțumită publică. Sub titlul »răscumpărarea felițării de Anul-Nou», au dăruit pentru fondul gimnasiului român gr.-or. din Brad, următorii domni: Georgiu Părău, dir. gimnasial 10 cor. Constantin Costin, profesor 5 coroane; Stefan Albu, prof. 5 coroane Dr. Pavel Oprea, profesor 5 coroane Dr. Ioan Radu 5 coroane; Mihail Stoia, învățător 2 coroane.

Pentru fondul mesei studenților dela acest gimnasiu, au dăruit Gavril Carlig, paroch și Augustin Carlig, student gimn. câte una coroană. Primească binevoitorii dăruitori călduroasă mulțumită. Direcțiunea gimnasiului rom. gr.-or. din Brad. Georgiu Părău, director gimnasial.

Sinucs din cauza miseriei. Calfa de mäsar, Suba Domokos, s'a sinucis în Cluj din cauză că necăpătând delucru, mai mult timp n'a avut cu ce mai trăi.

Tîrg slab. Precum era de prevăzut, tîrgul de țeară al Sibiiului, a fost foarte slab cercetat. Fi-va asta oare învățătură pentru toți, cari se încumet a nesocoti și în chipul acesta sărbătorile noastre românești?

Avs. Rugăm pe toți marinimoșii dăruitori pentru »masa studenților» dela gimnasiul rom. gr.-or. din Brad a trimite contribuțiile de ori-ce natură spre acest scop numai la adresa direcțiunii gimnasiale și nu la particulari; asemenea pentru ori-ce informațiuni în această privință a se adresa direcțiunii. Din conferența profesorală dela 11 Decembrie v. 1900. Georgiu Părău, dir. gimnasial. Dr. Ioan Radu, secretar.

Vicenotar se caută pentru Petri-laca-română și Săn-Iacob, în comitatul Albei-de-jos. Salar 800 coroane și 120 coroane pentru cancelarie. Va fi totodată și conducător al matriculelor civile în aceste două comune. Petițiile să se înainteze până la 20 Ianuarie 1901 st. n.

Semne triste. Din Torac ni-se scriu următoarele: Un econom vrednic din Toracul-mic, Ioan Chitarescu, își căsătorî feciorul cu fata lui Panta Cicală, bogătaș din Toracul-mare. Se vede, că numai în frica Domnului n'a fost crescută fata, căci dela la vre-o 3 săptămâni își părăsi bărbatul, pe care-l clevea în mod rușinos. Și părinții ei în loc să o ducă pe calea cea bună, pe care însă nu se vede a fi umblat nici mai nainte, o lăsară să se împreune cu feciorul unui Teodor Lelea, tot așa de bun creștin, căci el îl lăsase de mai nainte să se împreune ca sălbaticii cu o fată, căreia i-a dat un schimb pentru casul, că o ar părăsi. Trist lucru, când părinții cu stare bună lăcomind la avere și mai cu seamă lipsiți de bunul simț creștinesc, care trebuie să ne stăpânească, ajung a-și da fetele ca pe niște animale, începând cu pildă rea pentru consătenii lor.

Curtea cu jurați din Bistrița are în lista ei și pe următorii Români: d-nii D. Berbecar, Dr. Ciuta, I. Ghetie, Dr. A. German, L. Graur, L. Graur, compt., N. Hășfăleanu, I. Luchi, I. Murășan, S. Mouda, M. Mihăilăș, L. Mănăsterian, Dr. V. Pahone, Dr. A. Popp, St. Poruțiu, N. Rusu, V. Șotropa, Dr. G. Tripon. Suplenți: N. Bălan, I. Morariu.

O instituțiune folositoare. »Unirea» din Blaj anunță următoarele: Pentru administrarea mai ușoară a realităților fondurilor și fundațiilor archidieceșane, Vener. capitol metropolitan a înființat un nou oficiol sub numirea: Administrațiunea centrală capitulară, care e în strînsă legătură cu casa centrală. Amîndouă oficiile acestea sînt așezate în casa capitulară nr. 6 lângă curtea metropolitană. Președinte e și aci Rever. Ioan M. Moldovan, insp. or. Rever. Dr. Vasile Hossu, insp. adj. inter. Reverend. Dr. Victor Szmigelski, actuar Alexiu Pop. Personalul atașat acestui oficiu sînt: David Radeș, forestier, Ioan Marele, provisor, Săncel, Traian Stoia, provisor, Petrifalău, Ioan Pușcaș, provisor, Veza, Ioan Borz și Nicolae Aghirbician, vigili silvanali.

Încă o sinucidere caracteristică. Fostul ministru de comerț și comisarsuprem al secțiunii ungare la espositia din Paris, Béla Lukács, despre care am amintit că în urma unei mari nervosități contrase la Paris a trebuit să intre într'un sanatoriu din Pesta, a sărit în Dunăre și așa și-a pus capăt vieții. Îl jalește adânc partidul liberal și față cu această jale puțini mai fac combinațiuni asupra tainelor acestui simptomatic cas de sinucidere.

Deținerea lui Szeless Adorján. Redactorul gazetei radicale »Olvasd», vestitul Szeless Adorján, despre care înaintă cu vre-o 7 ani s'a vorbit așa de mult, fiind bănuț ca autorul atentatului cu dinamit în contra monumentului Hentzi, după o petrecere de 5 ani prin Elveția și Paris, reîntorcîndu-se la Budapesta, este deținut pe basa arătării mai multor martori și așezat în temniță. În contra lui s'a pornit cercetare pentru crima de lesa-majestate. Bravul patriot promite a deveni foarte interesant.

Invitări. Tinerimea adultă română din Șaroș are onoare a invita cu toată plăcerea la producțiunea teatrală ce se va aranja Luni, 1/14 Ianuarie 1901 (ziua de Anul-Nou) în edificiul școlii greco-orientale din loc. Începutul la 7 ore seara. Prețul intrării: de persoană 1 coroană; familia (cu 3 persoane) 2 cor. 40 bani. Venitul curat este destinat pentru înmulțirea bibliotecii școlare. Comitetul aranjator. Ofertele marinimoase se vor cuita pe cale ziaristică. Programa: 1. »Împărate ceresc», esecutat în cor. — 2. »Luceafărul», poezie de Eminescu, decl. de G. Marcu. — 3. Duet. — 4. »Dușmancele», poezie de Coșbuc, declamată de L. Rus. — »Unde dai și unde creapă», comedie în 2 acte, de Al. Cosmar, localisată de Iuliu Popescu. În pauză se va juca »Călușorul» și Bătuta. După producțiune joc.

— »Reuniunea femeilor române din Sibiiu» invită la balul ce-l va aranja în 19 Ianuarie st. n. 1901, în sala cea mare a casei societății (»Gesellschaftshaus»). Începutul la 8 ore seara. Bilete de intrare se vînd în ziua balului în camera nr. 3 dela hotelul »Împăratul Romanilor», între orele 10-12 a. m. și 3-5 p. m. — de persoană cu 3 cor. și seara la cassă cu 4 cor. Prețul unei loge rang. I.: 16 cor., — rang. II.: 12 cor. — pe galerie 8 cor. Ofertele marinimoase și suprasolvirile se vor cuita pe cale ziaristică.

— Tinerimea română din Șard invită la producțiunea declamatorică-teatrală, ce o va aranja la 13 Ianuarie 1901, în edificiul școlii gr-cat. din loc. Venitul curat e destinat pentru fondul școlii române gr-cat. din Șard. Inceputul la 7 ore seara. Șard, la 5 Ianuarie 1901. Comitetul aranjator. Prețul de intrare: de persoană 80 bani; de familie de trei persoane 2 coroane. NB. Oferte marinimoase se vor primi cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. Programă: 1. »Sună buciul», cor în două voci executat de elevii școlii. — 2. »Rugămintea din urmă», poezie de Coșbuc, declamată de... — 3. a) »Sunt vânător», b) »Cântă cucul», executate de elevii școlii. — 4 »Prolog», de Iosif Vulcan. — 5. »Trei doctori», comedie localizată de Virginia. »Călugerul» și »Bătuta», jucate de elevii de școală. Dans.

— Damele române din Lipova invită la petrecerea de dans ce o vor aranja în favorul copilor săraci dela școlile române din loc și a înființându-lui spital de aici, în 3 Februarie 1901 st. n., în sala »Archiducelui Iosif». Comitetul aranjator. Inceputul la 8 ore seara. Biletul de persoană 2 coroane, de familie (3 membri) 4 coroane. Oferte și suprasolviri marinimoase se primesc cu mulțumită la adresa d-nei Elena V. Hamsea în Lipova (Lippa) și se vor cuita pe cale ziaristică.

— »Reuniunea de lectură română din Timișoara» invită la serata de petrecere, care se va ține pentru membrii Reuniunii în preseara Anului-Nou v., la 31 Decembrie 1900 (13 Ianuarie 1901), în localul Reuniunii din Timișoara-Fabric, la cafeneaua »Andrássy». Intrarea este liberă pentru toți membrii Reuniunii. Membrii pot aduce cu sine oaspeți, cari încă au intrare liberă. Inceputul la 8 ore seara. Programă: 1. »Gratulare de Anul-Nou», disertație de Rev. Domn vicepreședinte Georgiu Trailă. — 2. »Capriciul», poezie de Geonoglu, declamată de Ioan Andreescu. — 3. »Prima rochie lungă», monolog de I. Vulcan, predat de domnișoara Victoria Bercian. — 4. »Chilia studentului», de Sfura, declamată de domnișoara Aurelia Jianu. — »Câte-am iubit», de I. Dumitriu, cântat de dl Georgiu Cosma, acompaniat pe violină de dl Paul Muntenn. — »Tradarea», cântată de domnișoara Al. Radneanțu. — 7. »Tot voios», cântonetă comică, predată de dl Georgiu Cosma. — Apoi urmează piesa teatrală: »Otrava femeiască», comedie într'un act de N. Țințariu.

— Tinerimea română din Lugoj invită la petrecerea care se va ține în preseara Anului-Nou, Duminecă, în 13 Ianuarie st. n. 1901 (31 Decembrie st. v. 1900), în sala hotelului »Concordia». Program: I. Piesa teatrală: »Inimicul soarelor». — II. Tombolă. — III. Dans. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: De persoană 1 coroană 20 bani, de familie 3 coroane. Venitul curat e destinat »Reuniunii române de lectură din Lugoj».

Întru mărirea lui Dumnezeu. Bravului poporean Șofron Chișiu și soția sa Măriuța, cari în anii precedenți au spesat peste 400 coroane pentru sfânta biserică și în anul trecut au mai dăruit un rind de vestminte sacre în preț de 60 coroane și în bani gata 100 coroane; poporeanului Șofron Gligor, care de prezent se află în America a trimis de acolo suma de 20 coroane; poporeanului Nonu Gligor și soției sale Catalina dimpreună cu fiul lor Ioan, cari au dăruit un epatrafir, 2 cruci și o masă pe prestol în preț de 40 coroane, și celorlalți poporeni, cari au mai oferit un dar de 100 coroane, — tuturor acestor binefăcători ai bisericii li-se exprimă și pe cale publică mulțumită, oftându-le dar și binecuvântare dela bunul Dumnezeu, ca cele dăruite să le răsplătească înșutit, pentru-ca și pe viitor să mai poată jertfi pentru locașul lui Dumnezeu, ca prin

aceasta să-și depună o comoară neperitoare pentru mântuirea sufletelor lor. Ernea-săsească, în 7 Ianuarie 1901. Curatorul bisericesc gr-cat. din Ernea-săsească: Milea Ionașiu, curator primar, prin Șofron Maieru.

Fluidul regenerator pentru cai al lui Kwizda. »Sport», revistă de specialitate pentru curse, vânat și cai, se pronunță asupra fluidului regenerator al lui Kwizda, în chipul următor: »Celce la sfortări mari voește să conserve la caii sei vinele în curățenie, li-se recomandă fluidul regenerator al lui Ioan Francisc Kwizda, farmacist în Korneuburg lângă Viena. După fiecare întrebuințare, după-ce am frecat bine cu paie vinele, frecăm picioarele calului dela genunche până sus la coapsă cu fluid regenerator, apoi îi aplicăm bandage ușoare; un mijloc acesta simplu și totuși de efect foarte folositor pentru conservarea vinelor în stare bună și capabilă de suportarea strapățelor și pentru delăturarea formării zoilor. Fluidul regenerator pentru cai ces. și reg. priv. al lui Kwizda n'ar trebui deci să lipsească nici unui proprietar de cai.

Știri din piață. Sibiu: Grâu hl. 9.60—10.40 cor., sēcara 7.40—8.60, orz 6.60—7.20, ovēs 3.60—4.40, cucuruz 7—8.20, meiu 7—8, cartofi 2.50—3, mazēre 11—12.50, linte 12—14 cor., fasole 9—10, lemne uscate de foc 20—26 stānginul metric, ouē 10 buc. 60—66 bani.

Oradea-mare: Grâu 100 kilograme 12—13.60 cor., sēcara 12—12.80, orz 11.40—12, ovēs 10.60—11, cucuruz 9.20—9.60, mazēre 36, linte 42, fasole 15.50, cartofi 4.80.

Timișoara: Grâu 100 kilograme 13—13.40 cor., sēcara 12.30—12.50, orz 10.60—10.80, ovēs 9.40—9.50, cucuruz 8.20—8.30

Un băiat

de 13—15 ani, care a învățat 4 clase elementare sau normale și cu creștere bună, se primește imediat ca **învățăcel** în prăvălie la subscrisul pe 3 ani și după-ce se va deprinde bine cu vânzarea capetă și plată după merit.

Doritorii să se adreseze la [4] 1—1

Moise Oprișiu,

comerciant în Armeni, u. p. Ladamos.

A apărut și se află de vânzare la »Tipografia», soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

»Reuniunii sodailor români din Sibiu», cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Fluidul regenerator pentru cai al lui Kwizda.

[31] 9—15

Prețul cor. 2.80. — Ces. și reg. priv. apă de spălat pentru cai.



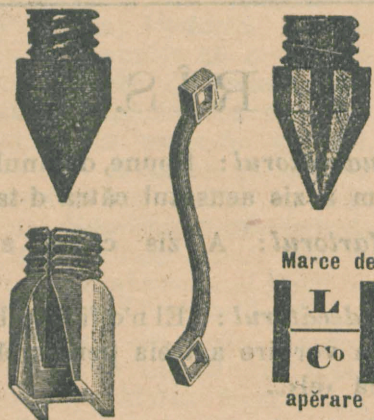
De 40 ani deja în folosință în *grajdurile Curții*, în *grajdurile mai mari militare și civile*, pentru *întărire*, pentru *potențarea forțelor înainte și după strapățe mari*, la *scrintituri*, la *întepenirea vinelor etc.*, dă cailor forță de a suporta cel mai greu training — Veritabil numai cu marca de mai sus, se capetă în toate farmaciile și drogueriile din Austro-Ungaria.

Deposit principal la

Ioan Francisc Kwizda,

ces. și reg. austr.-ung., reg. rom. și prinț. bulg. furnisor de curte.

Farmacist în Korneuburg lângă Viena.



Cuie de copite

simple și provăzute cu fășii de oțel.

Cuie originale de Berlin
cu marca de apărare **H**

pentru cai de călărit: 100 buc. cor. 3.60

pentru cai de povară: 100 buc. cor. 4.60

Prețuri-curente asupra tuturor cuielor de
copite se trimit gratis.

Carol F. Jickeli
in Sibiu. [3] 1—3

În Cut

mare comună, curat românească,
în cercul Sângatinului, p. u.
Koneza, se află de **închiriat**
un local potrivit pentru

un comerciant român.

E așezat în mijlocul satului, la
stradă. A se adresa la subscrisul
proprietar

[68, 3—3] **Ion D. Dăianu.**

Se dă în arândă!

O casă întocmită pentru pră-
vălie, cu mai multe odăi și cu drept
de vânzare, într'un sat potrivit, se dă
în arândă pe 3 sau 6 ani. Doritorii
se se adreseze la dl [70] 2—3

Ioan Coman,
proprietar în Țapu, u. p. Bükös.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrein bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat
pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite
tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.



Fie-care econoamă și Mamă

vrednică este de felicitare,
dacă, din considerare la să-
nătate, cruțare și bunul gust
folosește numai cafeaua de
malată - Kneipp alui Kath-
reiner (veritabilă numai în
cunoscutele pachete originale).

[1] 1—10



Este în interesul tuturor abonaților de a face propagandă pentru răspân-
direa »Revistei Ilustrate«. Cu cât numărul abonaților va fi mai mare, cu
atât va apăre Revista mai bogat ilustrată și mai elegantă.



Abonamentele se fac de-adreptul prin
mandat postal.

Cea mai bună și mai
acomodată foaie beletristică
pentru stimabilele doamne preotese și
învățătoare, precum și pentru gentilele domni-
șoare dela sate și tot omul știutor de carte este:

„REVISTA ILUSTRATĂ”,
foaie enciclopedică literară
ce apare
de 2-ori pe lună în Șoimuș,
cu numeroase ilustrațiuni executate cele
mai multe de cincografii curții impe-
riale din Viena și costă pe o
jumătate de an numai
două coroane.

Abonamentul costă numai 2 coroane pe
o jumătate de an.



Manuscriptele și banii de prenumărațiune sunt de a se trimite la admini-
strațiunea »Revistei Ilustrate« în Șoimuș (Sajó-Solymos), posta
ultimă Nagy-Sajó, [69] 2—3

